

Συνέντευξη από τον Ελσόν Ζγκούρη

Επιμέλεια συνέντευξης: Ρεμιδιανάκη Σοφία, Ρουστέμι Κων/ντίνος, Σελιμάι Σιλβία, Χάχαλου Αλεξάνδρα. Μαθητές του 10ου γυμνασίου Ηρακλείου.

Ο *Ελσόν Ζγκούρι* γεννήθηκε στο Belsh της Αλβανίας. Σε μικρή ηλικία μετανάστευσε με την οικογένεια του στην Ελλάδα όπου εγκαταστάθηκαν σ' ένα μικρό χωριό στον κάμπο των Γιαννιτσών. Αγάπησε την ελληνική γλώσσα και άρχισε να γράφει από πολύ μικρή ηλικία. Σπούδασε Πληροφορική και Ενεργειακά στην Καβάλα, τη Γάνδη και το Βερολίνο. Μιλάει άπταιστα αλβανικά, ελληνικά, αγγλικά και επίσης γερμανικά. Παράλληλα εκτός από την γραφή ασχολείται και με μεταφράσεις λογοτεχνικών και επιστημονικών κειμένων όπως το βιβλίο του Ρούντι Ερεμπάρ «Το έπος των άστρων της αυγής» το οποίο είχε τιμηθεί με λογοτεχνικό βραβείο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο Ελσόν έχει επίσης κυκλοφορήσει και το δικό του βιβλίο «όλες οι γάτες είναι όμορφες», το οποίο και παρουσίασε στο σχολείο μας. Τέλος, τώρα ζει και εργάζεται στην Γερμανία όπου και μεγαλώνει την υπέροχη οικογένειά του μαζί με την πολυαγαπημένη του σύζυγο Μαρία.

- ***Πώς ξεκίνησε το ταξίδι της γραφής σας;***

Καταρχάς σας ευχαριστώ πολύ για την συνέντευξη. Είναι χαρά μου να δίνω συνέντευξη σε μαθητές του 10ου Γυμνασίου Ηρακλείου το οποίο μάλιστα είχα την τιμή να επισκεφτώ και από κοντά συζητώντας με αφορμή το βιβλίο όλα αυτά τα ωραία που είπαμε εκείνη τη μέρα!

Απ' όταν μετανάστευσα στην Ελλάδα με την οικογένειά μου με απασχολούσαν πολύ τα ζητήματα του ρατσισμού, της αποδοχής αλλά και του φόβου και της ανασφάλειας που είχαν οι γονείς μου ευρισκόμενοι σε μια ξένη χώρα όπου τίποτα και κανείς, αρχικά, δεν τους εγγυώταν για την παραμονή τους, τη δουλειά τους. Αυτές οι εικόνες της παιδικής μου ηλικίας είναι η αφορμή αυτού του ταξιδιού. Αυτά έγγραφα στα σχολικά μου βιβλία αρχικά και αργότερα κατέληξαν να είναι το περιεχόμενο του βιβλίου μου "όλες οι γάτες είναι όμορφες".

- ***Πότε ξεκινήσατε να γράφετε;***

Ξεκίνησα να γράφω από μικρός αλλά το 2016 αποφάσισα ότι πρέπει να γράψω ένα βιβλίο σαν αυτό που εν τέλει έγραφα. Ο λόγος στάθηκε μια είδηση που άκουσα τυχαία στην τηλεόραση και η οποία αναφερόταν στην απειλή του συλλόγου γονέων και κηδεμόνων ενός δημοτικού σχολείου κάπου στη Θεσσαλονίκη σε περίπτωση που στο εν λόγω σχολείο φοιτούσαν και παιδιά προσφύγων, όπως είχε αποφασιστεί. Τότε θυμήθηκα τη δική μου πρώτη μέρα στο ελληνικό σχολείο η οποία καμία σχέση δεν είχε με τα προαναφερθέντα. Αναρωτήθηκα πώς θα είχα νιώσει αν ήμουν στη θέση αυτών των προσφυγόπουλων; Τι θα είχε συμβεί στη ζωή μου αν δε μου επέτρεπαν να φοιτήσω στο σχολείο όπου έμαθα να γράφω και να διαβάζω ελληνικά, εκεί όπου γνώρισα τα πρώτα φιλαράκια μου; Γέμισα με οργή και έγραφα για ώρες! Αποφάσισα ότι αυτός είναι ένας καλός λόγος για να γράψω ένα βιβλίο και να μοιραστώ τα βιώματά ως παιδι μεταναστών.

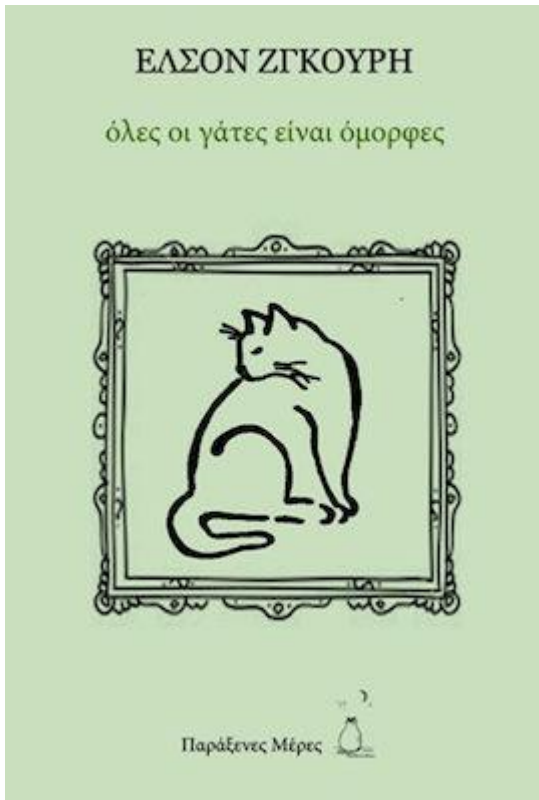
- **Ποιο είναι το πιο ικανοποιητικό και ποιο το πιο δύσκολο κομμάτι στη συγγραφή ενός διηγήματος για εσάς ;**

Το πιο δύσκολο κομμάτι, πιστέψτε με, είναι οι γραμματικές και συντακτικές διορθώσεις που συνήθως πρέπει να κάνω μετά, μεταφέροντας το κείμενο από το χαρτί στον υπολογιστή μου. Γράφω σε χαρτί συνήθως και κάνω χάλια γράμματα οπότε είμαι ο μόνος που μπορεί να φέρει εις πέρας αυτή την αποστολή. Το πιο ευχάριστο είναι η ίδια η γραφή ενός διηγήματος! Το γράψιμο με ηρεμεί απόλυτα, με ταξιδεύει, στο παρελθόν ή σε φανταστικούς κόσμους, με γεμίζει ως άνθρωπο. Επίσης απολαμβάνω πολύ όταν θυμάμαι και τις γράφω στο χαρτί ιστορίες όπως το διήγημα “Η πρώτη μέρα στο σχολείο” γιατί τα συναισθήματα που εκείνη τη μέρα ένιωσα τα ξανανιώθω, ζω ξανά τη στιγμή. Μου αρέσουν βέβαια και οι αστείες στιγμές, γελάω ξανά και ξανά γράφοντας τες.

- **Από πού αντλείτε την έμπνευσή σας ;**

Συνήθως αντλώ έμπνευση από προσωπικά βιώματα αλλά όχι αποκλειστικά. Μου άρεσε από πολύ μικρός να πολεμώ την αδικία και υπήρξα αντιδραστικό παιδί. Ήμουν πάντα εξαιρετικά παρατηρητικός όταν μου διηγούνταν ιστορίες. Με ενδιαφέρουν επίσης πολύ τα ζητήματα της καταπολέμησης του ρατσισμού, της συμπερίληψης και αποδοχής του διαφορετικού από αυτό που μια κοινωνία, μια ομάδα ανθρώπων έχει συνηθίσει. Αντλώ έμπνευση επίσης από τα ζητήματα ταυτότητας, κάθε είδους, και από περιστατικά που έχουν να κάνουν με πάντρεμα διαφορετικών πολιτισμών. Είμαι φαν της πολυγλωσσίας, της πολυπολιτισμικότητας, της πολυχρωμίας γενικότερα.

- Από το βιβλίο σας, ποια είναι η αγαπημένη σας σκηνή και τι συναισθήματα σας προκαλεί;

Η αγαπημένη μου σκηνή, εκείνη που έρχεται στο νου και με κάνει να νιώθω ακόμα πιο όμορφα απ' όσο είχα νιώσει ζώντας την, είναι η στιγμή που μετά την πρώτη μέρα στο σχολείο, όπου η δασκάλα μου με είχε κυριολεκτικά αγκαλιάσει και προμηθεύσει με το απαραίτητο υλικό, κατευθυνόμενον προς το σπίτι μας. Ένιωθα ότι είχα φτερά στα πόδια μου και ότι δεν υπάρχει ταβάνι στα όνειρά μου! Δεν υπάρχει ταβάνι στα όνειρα ενός παιδιού! Και ειδικά ενός παιδιού που δέχεται αγάπη!

- Ποια είναι η αγαπημένη σας ώρα μέσα στην ημέρα για να γράφετε;

Όταν βρίσκομαι στο σπίτι μου γράφω μόνο αργά τα βράδια καθώς υπάρχει περισσότερη ησυχία και το μυαλό μου μπορεί να συγκεντρωθεί καλύτερα. Μου αρέσει να ανάβω και ένα κεράκι, ίσα ίσα για να βλέπω το σημειωματάριό μου. Ωστόσο πολλές φορές γράφω όταν ταξιδεύω μόνος. Παρατηρώ τα όσα διαδραματίζονται γύρω μου και θυμάμαι γεγονότα από το παρελθόν. Αυτό επίσης βοηθάει στο να περάσει πιο γρήγορα η ώρα του ταξιδιού. Κι όταν ασχολείσαι με κάτι που σε ευχαριστεί ο χρόνος κυλάει γρήγορα!

- Έχετε δεχτεί ποτέ ρατσιστικά σχόλια σε παρουσιάσεις σας ;

Στις παρουσιάσεις του βιβλίου μου δεν έχω δεχθεί ρατσιστικά σχόλια. Έχω όμως δεχθεί ενοχλητικές και ανούσιες ερωτήσεις όπως του τι θα κάνω αν γίνει πόλεμος, με ποια χώρα θα πολεμήσω και γιατί. Όμως οι παρουσιάσεις οι ίδιες είναι κάτι πολύ ευχάριστο για μένα καθότι μου δείχνουν πως υπάρχει κόσμος που διαβάζει το βιβλίο μου και θέλει να συμμετάσχει σε συζητήσεις που αφορούν τα θέματα του ρατσισμού, της αποδοχής, της ξενοφοβίας, της αλληλεγγύης. Απαντώ σε τέτοια σχόλια με στίχους από παιδικά τραγούδια και στο τέλος ενοχλείται περισσότερο το άτομο που έκανε την ανούσια ερώτηση και όχι εγώ. Δεν υπάρχουν θαρρώ δύσκολες ερωτήσεις, παρά μονάχα δύσκολες απαντήσεις και μέχρι τώρα, χάρη και στα παιδικά τραγούδια, έχω απαντήσει κατάλληλα.

- Έχετε ποτέ γράψει κάποιο διήγημα για ένα αγαπημένο σας πρόσωπο χωρίς να το πείτε σε κάποιον ;

Αρχικά δεν έδειχνα σε κανέναν τα διήγηματά μου. Άρχισα να τα γράφω μόνο για μένα. Με την έκδοση όμως του βιβλίου μου πολλά από αυτά τα πρόσωπα έμαθαν ότι έγραφα για αυτά. Όμως έχω πολλά ακόμα στο ηλεκτρονικό συρτάρι μου και μετά τις επισκέψεις που έκανα σε σχολεία, συμπεριλαμβανομένου και του δικού σας, συνεχίζω να γράφω για νέα και παλιά πρόσωπα που βρίσκονται ή πέρασαν από τη ζωή μου. Λόγω και της γραφής θεωρώ ότι καμία γνωριμία δεν ήταν ανώφελη. Όλες είχαν κάτι να μου δώσουν, καλό, κακό ή ουδέτερο. Απ' όλες τις συναναστροφές μας κάτι κρατάμε στο τέλος. Έτσι δεν είναι;

- **Είχατε την υποστήριξη της οικογένειάς σας στις επιλογές σας ;**

Η οικογένειά μου με στήριξε σε όλες μου τις επιλογές, ακόμα κι αν θεωρούσαν πως κάτι είναι λάθος. Αυτό που μετράει είναι ο τρόπος που θα πεις κάτι. Η οικογένειά μου δεν προσπάθησε να μου επιβάλλει κάτι. Με έβαλαν όμως πολλές φορές να σκεφτώ καλύτερα, να δω παράγοντες που αγνοούσα. Στο τέλος όμως, οι αποφάσεις ήταν δικές μου και έτσι πιστεύω είναι το σωστό. Ακούω πάντα τον περίγυρό μου και στο τέλος αποφασίζω ο ίδιος. Ένα παράδειγμα είναι ότι αρχικά ήθελα να εκδώσω το βιβλίο μου με ψευδώνυμο. Αφού άκουσα τις γνώμες περί τούτου της οικογένειάς μου αλλά και του εκδότη μου, άλλαξα γνώμη και το εξέδωσα με το πραγματικό μου όνομα βάζοντας μάλιστα και τη φωτογραφία μου στο οπισθόφυλλο. Βέβαια δεν είχα ρωτήσει τη γάτα μου αν θα ήθελε να είναι σε εκείνη τη φωτογραφία αλλά ευτυχώς όταν είδε το αποτέλεσμα, κολακεύτηκε! Το ψώνιο!

- **Τι συμβουλές θα δίνετε σε κάποιον που θα ήθελε να γράψει ένα διήγημα ;**

Έχω την εντύπωση πως το γράψιμο είναι κάτι πολύ προσωπικό και όποια ή όποιος θα ήθελε να γράψει πρέπει αρχικά να αναρωτηθεί γιατί θέλει να το κάνει. Εγώ δεν το ξεκίνησα επειδή ήθελα να εκδώσω βιβλία. Αρχικά λειτουργούσε θεραπευτικά για μένα, με βοηθούσε να ηρεμώ, να σκεφτώ και να κατανοήσω καλύτερα κάποιες καταστάσεις. Η μόνη συμβουλή που μπορώ να δώσω είναι να κάνετε ότι αγαπάτε και ότι σας ευχαριστεί. Αν αυτό είναι το γράψιμο τότε απλά να το κάνετε. Διότι αν πραγματικά το θέλετε θα βγει από μέσα σας με μια φυσικότητα που θα σας εκπλήξει! Επίσης, μη φοβάστε την αποτυχία γενικότερα μιας και οι άνθρωποι γύρω μας πάντα θα βρίσκουν κάτι να (κατα)κρίνουν. Αν έχετε κάτι να πείτε μέσω του γραπτού λόγου απλά τολμήστε το και θα βρείτε στην πορεία αν αυτό είναι εκείνο που αγαπάτε να κάνετε!

Υ.Γ. Ευχαριστούμε πολύ τον Κο Ελσόν Ζγκόρη για την συνέντευξη. Εκτιμούμε πολύ το χρόνο που αφιέρωσε για να συνομιλήσει μαζί μας και να απαντήσει στις ερωτήσεις μας. Ήταν πραγματικά μια πολύ ενδιαφέρουσα συνομιλία!

Με εκτίμηση,

Ρεμιδιανάκη Σοφία

Ρουστέμι Κωνσταντίνος

Σελιμάι Σίλβια

Χάχαλου Αλεξάνδρα